

Sygn. akt *XVII AmE 104/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant –	protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 12 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

z udziałem zainteresowanych: (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

i (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 8 lipca 2015r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygnatura akt: XVII AmE 104/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją nr (...)

z 8 lipca 2015 r. po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. we W. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm., dalej: p.e.), sporu z (...) S.A. w G. oraz

(...) S.A. w G. w przedmiocie ustalenia, czy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do należącego do (...) Sp. z o.o. we W. gospodarstwa domowego w S., przy ul. (...) w dacie 11 grudnia 2013 r., było nieuzasadnione, orzekł iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do gospodarstwa domowego w S., przy ul. (...) w dacie 11 grudnia 2013 r. przez (...) S.A. na żądanie (...) S.A. w G., nie było nieuzasadnione. (decyzja k. 3-6a)

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, w którym domagał się zmiany decyzji i uznania, że wstrzymanie dostaw energii było nieuzasadnione. W odwołaniu zarzucił błędną interpretację przepisów prawa energetycznego, w szczególności art. 6c p.e., gdyż w sytuacji gdy została złożona reklamacja wyłączenie prądu przed jej rozpatrzeniem było nieuzasadnione. Wskazywał też, że wezwanie do zapłaty nie ma charakteru dokumentu księgowego w rozumieniu przepisu art. 20.1 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z czym nie można twierdzić, że powód nie uregulował płatności za dwa pełne okresy – ze względu na brak odpowiedniego dokumentu (odwołanie wraz z pismem uzupełniającym k. 7-13 i 18-21)

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu (odpowiedź na odwołanie k. 31-34)

(...) S.A. z siedzibą w G. wnosił o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu (stanowisko zainteresowanego k. 36-50)

(...) S.A. z siedzibą w G. także wnosił o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu (stanowisko zainteresowanego k. 52-71a)

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. we W. łączy z (...) SA umowa kompleksowa, na podstawie której energia elektryczna jest dostarczana w grupie taryfowej (...) do lokalu spółki położonego w S., przy ul. (...), jako gospodarstwa domowego (okoliczność bezsporna między stronami umowy; w toku postępowania administracyjnego, żadna ze stron umowy, pomimo wezwania organu, nie przedstawiła jednak umowy, oświadczenie (...), k. 33 akt adm, pismo (...) z 25.02.2015 o nieodnalezieniu kopii umowy k.40 akt adm, pismo powoda o nieposiadaniu kopii umowy k.69 akt adm).

W ramach wykonywania umowy, przedsiębiorstwo energetyczne dostarczało energię do obiektu powoda w sposób nieprzerwany aż do dnia 11 grudnia 2013 r., kiedy nastąpiło wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości z powodu nieuiszczenia należności za energię elektryczną.

Wstrzymanie dostaw energii zostało poprzedzone następującymi zdarzeniami:

- 11 września 2013 r. (...) wystawił fakturę (...), opiewająca na kwotę 427,68 zł za energię dostarczoną odbiorcy w okresie od 1 lipca do 6 września 2013r z terminem płatności do 27.09.2013r, która została wysłana odbiorcy energii na adres (...) Sp. z.o.o., (...), (...) W., listem zwykłym w dniu 13 września 2013 r. w Urzędzie Pocztowym w B. (faktura i jej szczegółowe rozliczenie k.41,42);
- 30 października 2013 r. (...) S.A. wystawił i skierował do (...) wezwanie do zapłaty kwoty 427,68 zł wynikającej z faktury (...); w wezwaniu zakreślono (...) dni na zapłatę zobowiązania od otrzymania wezwania do zapłaty, jak również powiadomiono, że nieuregulowanie należności w wyznaczonym terminie spowoduje wstrzymanie dostaw energii elektrycznej (wezwanie k.47 akt adm); wezwanie do zapłaty zostało nadane 31 października 2013 r. w Urzędzie Pocztowym w B. listem zwykłym; odbiorca otrzymał wezwanie najpóźniej 13 listopada 2013r na co jednoznacznie wskazuje treść rozmowy pracownika (...)z konsultantem (...) z tego dnia, w którym pracownik (...) przyznał, że otrzymał wezwanie do zapłaty (nagranie i stenogram zapisu rozmowy k. 63 i 75 akt adm);
- 13 listopada 2013 r., w nawiązaniu do treści rozmowy telefonicznej z której wynikało, że (...) nie otrzymał faktury, której dotyczyło wezwanie do zapłaty, został wystawiony przez (...) duplikat faktury (...) z dnia 11 września 2013 r.,

który został nadany do odbiorcy energii na adres (...) sp. z o.o., (...), (...) W., listem zwykłym w dniu 14 listopada 2013 r. w Urzędzie Poczтовым w B. (duplikat faktury k 43 akt adm)

- 15 listopada 2013r (...) wystawił fakturę (...) na kwotę 192,48 zł, za energię elektryczną dostarczoną odbiorcy w okresie od 7 września 2013 do 4 listopada 2013r z terminem płatności 3 grudnia 2013r, która zawierała również informację o zadłużeniu (...), z tytułu faktury (...) z dnia 11 września 2013 r; faktura została wysłana odbiorcy energii na adres (...) sp. z o.o., (...), (...)W., listem zwykłym w dniu 18 listopada 2013 r. w Urzędzie Poczтовым w B. (faktura i jej szczegółowe rozliczenie k.45-46);
- 2 grudnia 2013 r został wystawiony kolejny duplikat faktury (...) z dnia 11 września 2013 r. i duplikat faktury (...) z 15 listopada 2013r, które zostały nadane listami zwykłymi 4 grudnia 2013r na adres (...) S Z O.O., (...), (...)W. w Urzędzie Poczтовым w B. (duplikaty faktur k 71 i 72 akt adm); duplikaty faktur odbiorca energii otrzymał 7 grudnia 2013r (oświadczenie odbiorcy pismo z 8 maja 2015r k. 69 akt adm);
- 11 grudnia 2013 r. (...) S.A. działając na zlecenie (...) S.A. dokonała wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu powoda z uwagi na nieuregulowanie należności wynikającej z faktury (...) (zlecenie OT nr (...) z dnia 9 grudnia 2013 r. k 37 akt adm);
- 12 grudnia 2013 r. (...) dokonał zapłaty za fakturę (...) (okoliczność bezsporna pismo (...) k.70 akt adm)
- 16 grudnia 2013 r. wznowiono dostawy energii elektrycznej do lokalu powoda (zlecenie OT nr (...) z dnia 13 grudnia 2013 r. k. 36 akt adm);

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd także nie znalazł podstaw do kwestionowania ich mocy dowodowej. Niektóre z okoliczności zostały ustalone w oparciu o zgodne twierdzenia stron, które jako bezsporne nie wymagały przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie powoda jest niezasadne.

Problematykę wstrzymania dostaw energii elektrycznej na skutek nowelizacji prawa energetycznego, która weszła w życie 11 września 2013r regulują przepisy art 6b i następne ustawy - Prawo energetyczne.

W myśl powołanej regulacji jedynie w trzech przypadkach możliwe jest wstrzymanie dostaw energii elektrycznej.

Mianowicie, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie energii, jeżeli:

- a) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie energii (art. 6b ust. 1 pkt 1 p.e.);
- b) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności (art. 6b ust. 1 pkt 2 p.e.).
- c) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska. (tu wstrzymanie dostaw energii jest obligatoryjne, art. 6b ust. 4 p.e.);

Przy czym jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za energię, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej dopiero po powiadomieniu na piśmie odbiorcy energii elektrycznej o zamiarze wstrzymania energii elektrycznej, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia (art. 6b ust 3 p.e.).

Pierwszym więc warunkiem dla wstrzymania dostaw energii było pozostawanie odbiorcy w zwłoce przez okres co najmniej miesiąca, a kolejnym aby od chwili doręczenia pisemnego powiadomienia do czasu wstrzymania upłynął dodatkowy dwutygodniowy termin wyznaczony w powiadomieniu.

Przy czym zdaniem Sądu nie jest warunkiem niezbędnym dla możliwości wstrzymania dostaw energii brak dowodu doręczenia odbiorcy faktury, jak to miało miejsce w sprawie niniejszej.

Na wstępie należy wskazać, że wobec nieprzedstawienia przez strony łączącej je umowy kompleksowej, konieczne było ustalenie jej warunków w oparciu o ogólne regulacje dotyczące prawa zobowiązań. Wszak do sprzedaży energii elektrycznej stosuje się, stosownie do regulacji zawartej w art. 555 k.c., przepisy o sprzedaży rzeczy. Z istoty zaś samej umowy sprzedaży zawartej w definicji tej umowy w art. 535 k.c. wynika zobowiązanie do zapłaty ceny określonej w umowie sprzedaży. Przy czym cena określana jest w umowach sprzedaży energii (też w umowach kompleksowych) poprzez odwołanie się do obowiązujących w przedsiębiorstwie energetycznym taryf (art. 5 ust 4b p.e. wskazuje na obowiązek zawarcia w umowie m.in. miejsca i sposobu zapoznania się, z mającymi zastosowanie, obowiązującymi taryfami, w tym opłatami za utrzymanie systemu elektroenergetycznego), gdyż stosownie do treści art. 45 a p.e. rozliczenia z odbiorcami energii odbywają się na podstawie określonych w taryfach cen i stawek opłat oraz ilości dostarczonej energii. W myśl art. 5 p.e. umowy sprzedaży energii powinny zawierać m.in. cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej a także sposób prowadzenia rozliczeń.

W sprawie niniejszej wobec braku możliwości ustalenia szczegółowych warunków umowy kompleksowej w oparciu o jej pisemną wersję z uwagi na nieposiadanie jej kopii przez żadną ze stron i braku inicjatywy dowodowej ze strony stron procesu aby innymi dowodami ustalić treść umowy, Sąd uznał za konieczne i stosowne odwołanie się w kwestii płatności należności za sprzedaną i dostarczoną spółce (...) energię do ogólnych regulacji kodeksu cywilnego, w tym do przepisu art. 488 k.c. z którego wynika, że jeśli strony nie umówiły się inaczej, to świadczenia z umów wzajemnych (a do takich zaliczana jest umowa sprzedaży) powinny być spełnione jednocześnie. W zasadzie więc zapłata w umowie sprzedaży powinna nastąpić przy odbiorze towaru. Jednakże doświadczenie życiowe wskazuje, że typowe umowy sprzedaży energii elektrycznej nie zawierają jednak takich rozwiązań z uwagi na specyfikę towaru jakim jest energia, która jest dostarczana w sposób ciągły i umowy mają też takich charakter (umowy o charakterze ciągłym). Zapłata odbywa się więc zazwyczaj w cyklu miesięcznym (za wyjątkiem umów przedpłaconych), w oparciu o bieżące wskazania licznikowe lub dane szacunkowe. Z regulacji prawa energetycznego ani też z kodeksu cywilnego nie wynika jednak, aby warunkiem dokonania zapłaty było doręczenie faktury VAT lub by niedoręczenie faktur VAT stanowiło podstawę dla odmowy zapłaty, jeśli towar został wydany (tu nastąpił pobór energii).

Skoro więc sprzedający energię spełnił swoje świadczenie wynikające z umowy sprzedaży - takim świadczeniem jest dostarczenie energii elektrycznej zgodnie z umową, kupujący ma obowiązek spełnić własne świadczenie, czyli zapłacić cenę za dostarczony towar (tu za energię). Zdaniem Sądu wystarczy dla powstania obowiązku zapłaty, jeśli strony nie umówiły się inaczej, wiedza kupującego o wartości należnego sprzedawcy energii wynagrodzenia. Zasadniczo bowiem, wystawienie faktury nie jest świadczeniem wynikającym z umowy sprzedaży, lecz obowiązkiem określonym przepisami prawa podatkowego. Natomiast niewywiązanie się przez sprzedającego z obowiązku wystawienia faktury może natomiast skutkować powstaniem po jego stronie odpowiedzialności za wywołaną tym szkodę, polegającą na niemożności odliczenia podatku VAT przez będącego przedsiębiorcą nabywcę energii elektrycznej (w oparciu o przepis art. 415 lub 471 k.c.). Należy natomiast zgodzić się z powodem, że wezwanie do zapłaty nie ma charakteru dokumentu księgowego w rozumieniu przepisu art. 20.1 pkt 1 ustawy o rachunkowości, jednak okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla obowiązku zapłaty zobowiązania wynikającego z umowy.

Przy czym, co warto podkreślić, wartość należności za sprzedaż energii elektrycznej, szczególnie w przypadku gdy odbiorcą energii jest przedsiębiorca jak w sprawie niniejszej, może zostać samodzielnie przez niego obliczona w oparciu o ceny energii elektrycznej i stawki opłat za obsługę handlową wynikające z „Cennika dla energii elektrycznej” - wprowadzanej do stosowania decyzją Zarządu Sprzedawcy lub „Taryfy dla energii elektrycznej” - zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Taryfa ustalana jest na okres 12 miesięcy kalendarzowych, zwanych rokiem

obowiązująca Taryfa jest publikowana w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, chyba że decyzja administracyjna Prezesa URE stanowi inaczej.

Reasumując, nawet jeśli (...) nie otrzymał faktury (...) wcześniej niż 7 grudnia 2013r (data doręczenia 2 duplikatu), to i tak po jego stronie istniał obowiązek zapłaty ceny za dostarczoną energię elektryczną, tym bardziej, że już co najmniej do daty otrzymania wezwania znana mu była także wysokość wynagrodzenia sprzedawcy za energię dostarczoną w okresie od lipca do września 2013r. Na marginesie należy tylko stwierdzić, że wprawdzie sprzedawca energii nie dysponuje dowodem doręczenia oryginału faktury i jej pierwszego duplikatu to jednak wątpliwe pozostaje, czy odbiorca energii faktycznie tych dokumentów księgowych nie otrzymał. Należy bowiem zwrócić uwagę, że odbiorca twierdził także, że nie otrzymał wezwania do zapłaty (pismo z 3.06.2014 k 51 akt adm), i fakt ten przyznał dopiero po przedstawieniu dowodu jego doręczenia w postaci nagrania rozmowy z konsultantem (...). Przy czym można wnioskować, że to organizacja obiegu dokumentów w firmie powoda mogła skutkować nieotrzymaniem korespondencji przez właściwe jednostki organizacyjne przedsiębiorcy (vide: rozmowa telefoniczna z konsultantem i prośba o przesłanie faktury na inny adres niż ten widniejący na fakturze; też informacja, że wezwanie do zapłaty było nieznanie spółce, gdyż trafiło bezpośrednio do komórki wykonawczej, a nie przeszło procedury analizy dokonywanej przez zarząd Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o.). Ubocznie warto także odnotować, że spółka (...) nawet po otrzymaniu 7 grudnia 2013r duplikatu faktury, której termin płatności już dawno minął, nie dokonała płatności niezwłocznie, bo uczyniła to dopiero 12 grudnia 2013 r (po upływie 6 dni), co nie mieści się zdaniem Sądu w standardzie staranności przedsiębiorstwa, które posiada wiedzę o istniejącej zaległości i której doręczono wezwanie do zapłaty z zagrożeniem wstrzymania dostaw energii.

W tym stanie rzeczy istotne z punktu widzenia dopuszczalności wstrzymania dostaw energii było otrzymanie przez odbiorcę wezwania o jakim mowa w art. 6b ust 3 p.e., skoro niewątpliwie było, że odbiorca zalegał z zapłatą za świadczone usługi w okresie od lipca do września 2013r, czyli przez okres dłuższy niż 30 dni.

Zdaniem Sądu okoliczność, że odbiorca otrzymał owo wezwanie, w którym został poinformowany o istniejącym zadłużeniu, o dodatkowym terminie wyznaczonym dla uiszczenia należności i został ostrzeżony, że nieuiszczenie zapłaty spowoduje wstrzymanie dostaw energii elektrycznej – w sprawie niniejszej także nie budzi wątpliwości. Jednoznacznie zostało to przyznane w rozmowie telefonicznej z konsultantem (...) przez pracownika (...). Zatem co najmniej w dacie tej rozmowy tj. 13 listopada 2013r spółka (...) zapoznała się z wezwaniem i od tej daty należy liczyć dodatkowy 14 dniowy termin na uregulowanie należności. Nie było zatem uzasadnione wstrzymywanie się z płatnością po otrzymaniu wezwania do czasu otrzymania przez (...) duplikatu faktury (o czym wyżej).

Nie sposób także zgodzić się z powodem, że wywołanie skutków przewidzianych w powiadomieniu z art 6b ust 3a p.e. uzależnione jest od doręczenia tego powiadomienia **za** zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Z treści analizowanego przepisu nie wynika, aby prawo energetyczne nakładało obowiązek doręczenia wezwania do uiszczenia zaległości z tytułu dostarczonej energii elektrycznej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Przepisy ustawy zastrzegają dla powiadomienia odbiorcy energii jedynie formę pisemną. Nie określają natomiast, w jakiej formie pismo informujące o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej ma zostać dostarczone odbiorcy. Do stwierdzenia doręczenia nie jest więc konieczne wysłanie zawiadomienia za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Oczywiście jest jednak, że przedsiębiorstwo energetyczne niemniej musi liczyć się z obowiązkiem wykazania, że wezwanie dotarło do odbiorcy energii w odpowiednim terminie.

Przy czym zdaniem Sądu w odniesieniu do skuteczności powiadomienia odbiorcy należy przyjąć, że możliwy i dopuszczalny jest każdy dowód, potwierdzający fakt powiadomienia odbiorcy. Dotyczy to zarówno dowodów bezpośrednich jak i dowodów pośrednich, potwierdzających fakt zapoznania się odbiorcy z wezwaniem, nie wyłączając także odwołania się do domniemań faktycznych. Resumując, zdaniem Sądu dozwolona jest więc każda forma doręczenia powiadomienia odbiorcy i dowodzenie tego faktu jest możliwe wszelkimi dowodami (podobnie wyrok SN z 21 września 2010 r., sygn.. III SK 12/10).

Skoro więc w sprawie niniejszej zostało w sposób niewątpliwy ustalone, że odbiorca energii wezwanie otrzymał (vide rozmowa pracownika (...) z konsultantem (...)), a wezwanie to, spełniało wszystkie przesłanki określone w art. 6b ust. 3 p.e., a także, że odbiorca zalegał z zapłatą należności za energię elektryczną i pomimo wyznaczenia mu dodatkowego dwutygodniowego terminu pod rygorem wstrzymania dostaw energii nie dokonał zapłaty zaległych faktur, to faktyczne wstrzymanie dostaw energii w tych okolicznościach było uzasadnione i odpowiadało prawu energetycznemu.

Nie doszło przy tym zdaniem Sądu do zarzucanego w odwołaniu naruszenia art. 6c ust. 1 p.e., zgodnie z którym, w przypadku gdy odbiorca energii w gospodarstwie domowym, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostaw energii, złoży do przedsiębiorstwa energetycznego reklamację dotyczącą dostarczenia – nie wstrzymuje się dostarczenia energii do czasu rozpatrzenia reklamacji.

W kontekście tego przepisu należy wskazać, że (...) zasadniczo nie złożył reklamacji dotyczącej dostarczenia energii, a jeśli już można mówić o reklamacji, to wiązać ją można tylko z niedoręczeniem faktury VAT. Jednak nawet taka reklamacja nie uzasadniała odstąpienia od wstrzymania dostarczenia energii powodowi, z tej racji, że jego reklamacja została rozpatrzona pozytywnie w momencie jej złożenia, tj w dniu rozmowy telefonicznej pracownika (...) z konsultantem (...), skoro przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązało się przesłać duplikat faktury, co w całości wyczerpywało żądanie reklamującego. Nawet jeśli przyjąć, że rozpatrzenie reklamacji nastąpiło dopiero z chwilą faktycznego doręczenia powodowi duplikatu faktury, to także wstrzymanie dostaw które nastąpiło 6 dni po tym doręczeniu było uzasadnione w świetle powołanego art. 6c p.e.

Reasumując, wobec przyjęcia, że doszło do skutecznego doręczenia odbiorcy wezwania do zapłaty pod rygorem wstrzymania dostawy energii elektrycznej, dokonane na tej podstawie wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do (...) spółki (...) nie było nieuzasadnione, w związku z tym odwołanie od decyzji podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł oddalając odwołanie w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c., obciążając nimi w całości powoda stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono, koszty zastępstwa procesowego pozwanego oraz każdego z zainteresowanych w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., nr 490 j.t.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., nr 1804).

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka